

УДК [614.23:002(477)]–051(Слободяник)

Філіппова Наталя Павлівна,
молодший науковий співробітник
Інституту біографічних досліджень
Національної бібліотеки України
імені В. І. Вернадського,
аспірант Національної академії керівних
кадрів культури і мистецтв

СИСТЕМА МЕДИЧНОЇ ДОКУМЕНТАЦІЇ УКРАЇНИ В СТРУКТУРІ ГАЛУЗЕВОГО ДОКУМЕНТОЗНАВСТВА М. С. СЛОБОДЯНИКА

Мета роботи передбачає висвітлення місця системи медичної документації України в межах інформаційної концепції документознавства М. С. Слободяника. *Методологія дослідження* базується на застосуванні таких методів вивчення медичної галузевої документаційної системи, як соціокомунікативний, системний, інформаційний та ін. *Наукова новизна роботи* полягає у тому, що вперше визначено передумови формування галузевої складової комплексної науки про документ у межах інформаційної концепції документознавства, в основу якої покладено специфіку системи медичної документації. *Висновки.* Запропоновано авторське визначення об'єкту і предмету медичного документознавства, його функцій і структури, в якій зокрема виокремлено ключові теоретичні проблеми та проблематику прикладних досліджень. Проаналізовано галузевий аспект наукових розвідок у царині медичного документознавства, присвячених питанню дослідження ролі електронних документів у розвитку відповідної складової системи соціальних комунікацій.

Ключові слова: медична документація, галузеве документознавство, Слободяник Михайло Семенович (1949–2015).

Филиппова Наталья Павловна,
младший научный сотрудник
Института биографических исследований
Национальной библиотеки Украины
имени В. И. Вернадского,
аспирант Национальной академии руководящих
кадров культуры и искусств

СИСТЕМА МЕДИЦИНСКОЙ ДОКУМЕНТАЦИИ УКРАИНЫ В СТРУКТУРЕ ОТРАСЛЕВОГО ДОКУМЕНТОВЕДЕНИЯ М. С. СЛОБОДЯНИКА

Цель работы предполагает освещение места системы медицинской документации Украины в рамках информационной концепции документоведения М. С. Слободяника. *Методология исследования* базируется на применении таких методов изучения медицинской отраслевой документационной системы, как социокоммуникативный, системный, информационный и др. *Научная новизна работы* заключается в том, что впервые определены предпосылки формирования отраслевой составляющей комплексной науки о документе в рамках информационной концепции документоведения, в основе которой – специфика системы медицинской документации. *Выводы.* Предложено авторское определение объекта и предмета медицинского документоведения, его функций и структуры, в которой в частности выделены ключевые теоретические проблемы и проблематика прикладных исследований. Проанализирован отраслевой аспект научных исследований в области медицинского документоведения, посвященных вопросу исследования роли электронных документов в развитии соответствующей составляющей системы социальных коммуникаций.

Ключевые слова: медицинская документация, отраслевое документоведение, Слободяник Михаил Семенович (1949–2015).

Filippova Natalia,
Junior Researcher,
Institute of Biographical Research,
Vernadsky National Library of Ukraine,
Postgraduate student of the National Academy
of Managerial Staff of Culture and Arts

THE MEDICAL DOCUMENTATION SYSTEM OF UKRAINE IN THE STRUCTURE OF MYKHAILO SLOBODYANIK RECORD STUDIES BRANCH

***Purpose of Article** is to highlight the place of the medical documentation system of Ukraine in the framework of the Mykhailo Slobodyanik information concept of Record Studies. The **methodology** of the research is based on the application of such methods of studying the medical branch documentation system, as socio-communication, network, information, etc. **The scientific novelty** of the paper is based on the idea that the preconditions for the formation of the branch component of the integrated science of the record within the framework of the information concept of Record Studies, based on the specificity of the medical records system.*

***Conclusions.** The author's definition of the object and the subject of the Medical Record Studies, its functions, and structure, in which, in particular, critical theoretical and applied research problems are highlighted. The branch aspect of scientific researchers in the field of the Medical Record Studies is devoted to the research of the electronic records role in the development of the corresponding component of the social communications.*

Key words: medical documentation, branch Record Studies, Slobodyanik Mykhailo Semenovych (1949–2015).

Актуальність проблематики. Питання комплексного дослідження системи медичної документації України, становлення і розвитку медичного документознавства як одного з найбільш суспільно значущих напрямків наукових розвідок в межах науки про документ досі не ставали об'єктом окремих досліджень, залишаючись поза увагою наукової спільноти. Існуючі на сьогодні праці присвячені головним чином окремим складовим елементам цієї системи, проте проблема формування цілісного її сприйняття потребує подальшої розробки.

Мета дослідження передбачає висвітлення місця системи медичної документації України в межах інформаційної концепції документознавства М. С. Слободяника, визначення об'єкта, предмета, функцій і структури медичного документознавства.

Виклад основного матеріалу. Галузеве документознавство традиційно розглядається як одна зі складових комплексної науки про документ поруч із її загальною частиною.

Наприклад, Г. М. Швецова-Водка у межах поділу документознавства на загальне та спеціальне до першого відносить все, що стосується будь-яких документів, у свою чергу, у другому вона розглядає те, що присвячується

певним видам чи типам документів. У спеціальному документознавстві поруч з іншими дисциплінами, присвяченими конкретним видам документів, авторитетна дослідниця зокрема виділяє такі види, як музичне та образотворче документознавство [8].

Визначна роль в обґрунтуванні галузевого документознавства, у тому числі його перспективних напрямів досліджень, належить працям М. С. Слободяника [4; 6]. Науковцем в межах авторської інформаційної концепції документознавства було визначено передумови формування галузевої складової комплексної науки про документ, об'єкт і предмет галузевого документознавства, його структуру, в межах якої зокрема виокремлено ключові теоретичні проблеми та проблематику прикладних досліджень [4].

Вагоме місце проблематика галузевого документознавства займає й у науково-допоміжному бібліографічному покажчику «Українське документознавство (1991–2011)», підготовленому спільними зусиллями М. С. Слободяника та О. А. Політової. Бібліографічний посібник відображає доробок провідних вчених та наукових колективів України за перші двадцять років її незалежності. У межах першого розділу видання «Теорія і

методологія документознавства» поруч із параграфами, присвяченими історії документознавства, документознавчій термінології і зарубіжному документознавству, виокремлено «Галузеве документознавство». Доцільно зазначити, що це єдиний параграф у покажчику, який у свою чергу поділяється на підрозділи: «Управлінське документознавство» та «Юридичне документознавство», що обумовлено їх активним розвитком.

М. С. Слободяник також виступив у ролі наукового редактора та автора ґрунтовної вступної статті до видання [6, 4–16]. У статті вчений зокрема констатує важливість галузевого напрямку розвитку вітчизняної науки про документ і аналізує стан розробленості досліджень, присвячених його основним видам. Окрім управлінського та юридичного документознавства у покажчику відображено також публікації, присвячені музичному документознавству, аналізу потоку образотворчих документів. На думку М. С. Слободяника, проблематика використання результатів аналізу галузевих потоків для розробки стратегії інформаційного забезпечення науки та прогнозування її розвитку, аналізу ефективності діяльності окремих дослідників і наукових шкіл має стати центральною у документознавчих дисертаційних дослідженнях [6, 9].

Таким чином, довідково-бібліографічний покажчик М. С. Слободяника та О. А. Політової є ґрунтовною джерельною базою для подальших документознавчих розвідок, відображаючи у тому числі стан розробленості окремих напрямів галузевих досліджень в межах вітчизняної науки про документ за період 1991–2011 рр.

Наступні роки засвідчили інтенсифікацію наукових розвідок у царині галузевого документознавства. Так у 2012 році наукова спільнота визнала вагомість одразу двох дисертаційних робіт, що репрезентують окремі напрями галузевих досліджень у межах науки про документ. Одна з них належить А. Т. Матвієнці і присвячена соціально-комунікаційному аспекту документально-інформаційного забезпечення туристичної галузі в Україні [3]. У свою чергу, для галузі культури визначною подією стала презентація результатів наукового дослідження В. В. Добровольської, за мету

якого науковцем було визначено розробку цілісної системи управління документацією для органів управління культурою [2]. Вважаємо за доцільне зупинитись на основних положеннях зазначених наукових розвідок, оскільки сформульовані науковцями позиції, на нашу думку, мають бути враховані при дослідженні систем документації у межах інших галузей людської діяльності, у тому числі й медичної.

У дисертації А. Т. Матвієнці досліджено основні підходи туризмології та документознавства щодо питання документально-інформаційного забезпечення розвитку туристичної галузі в Україні в умовах розвитку інформаційного суспільства та формування інтегрованої інформаційної культури туризму.

Науковцем узагальнено поняття й вимоги до сучасних документальних та інформаційних ресурсів управління туристичною сферою з урахуванням вітчизняного та світового досвіду, представлено туристичний ресурс України як складову інформаційної структури українського суспільства в мережі Інтернет, створено модель веб-ресурсу «Туристична Україна», де враховані як система документації, що забезпечує галузь, так і можливості створення розвинутих інформаційних ресурсів з розширеними комунікаційними можливостями. Дослідником також обґрунтовано наступні функції веб-сайтів і порталів: інформаційно-кумулятивну (накопичення, формування та зберігання електронних документів); соціально-комунікаційну (соціально-комунікаційної взаємодії суб'єктів та об'єктів туристичної галузі), загальнокультурну (розвиток духовної складової суспільства) та економічну (розвиток економічної складової держави). Розглянуто структурні компоненти, що мають бути на сучасному туристичному сайті з урахуванням специфіки галузі та сучасних соціокомунікаційних методів, розроблено теоретичні, методичні та практичні положення щодо документознавчо-інформаційної моделі веб-сайту «Туристична Україна» як соціокомунікаційного засобу підвищення ефективності документально-інформаційного забезпечення туристичної галузі із залученням досягнень сучасних інформаційно-комунікаційних технологій та досвіду бібліотек, архівів, музеїв, науково-дослідних інститутів [3; 7, 12–13].

Дослідження функціонування системи управління документацією в органах управління культурою в Україні як соціально-комунікаційного процесу, здійснене В. В. Добровольською, на нашу думку, заслуговує особливої уваги в контексті перспективності використання отриманих дослідницею наукових результатів у межах нашого дослідження системи медичної документації на компаративних засадах за ознакою спорідненості досліджуваних предметів і явищ. Науковцем вперше на підставі комплексного документознавчого аналізу було розроблено цілісну систему управління документацією в органах управління культурою та визначено перспективні напрями розвитку цієї системи в сучасному комунікаційному середовищі [2,–7]. В. В. Добровольською обґрунтовано роль системи управління документацією у вирішенні як загальних проблем, так і проблем конкретної галузі на прикладі галузі культури, що має визначальне значення для духовного розвитку українського суспільства і кожної особистості [2, 45].

Реалізація пізнавальних можливостей комунікаційного підходу, що ґрунтується на результатах вивчення комунікаційних потреб суспільства та розробки ефективних засобів їх задоволення, визначена дослідницею важливим чинником розвитку сучасного документознавства, у тому числі й управління документацією. Серед магістральних напрямів розвитку комунікаційного підходу в дослідженні теорії і практики управління документацією В. В. Добровольська констатує розробку ефективних технологій, що ґрунтуються на можливостях мережі Інтернет та максимально широкого використання електронної документації, зокрема оцифрованої [2, 65].

Дослідницею було розроблено авторську системно-комунікаційну модель управління документацією як складової частини інтегрованої комунікаційної системи управління культурою в Україні. Запропонована модель передбачає наступні взаємопов'язані елементи: «галузь», «життєвий цикл документа», «документні процеси» та «документознавець», що є рівнозначними за ознакою їх необхідності і достатності для відображення реального об'єкта – управління документацією. Серед важливих складових дослідження

цієї моделі В. В. Добровольською в тому числі визначено аналіз бінарних зв'язків між зазначеними елементами [2, 121–122].

Окрім того, магістральним напрямом розвитку системи управління документацією науковцем визначено формування довгострокової стратегії, що включає розробку ефективної політики, цілей і нових напрямів розвитку системи. З огляду на це, В. В. Добровольською в якості практичного засобу оформлення і реалізації такої стратегії було запропоновано стратегічний план, орієнтований на втілення комплексу рішень, що спрямовані на підвищення ефективності системи управління документацією як складової управління культурою в Україні. Розроблений стратегічний план представлений у вигляді дерева цілей розвитку системи із наведенням опису її ідеального стану на довготривалу перспективу і зокрема передбачає рекомендації автора щодо його успішної реалізації на практиці [2, 163–164].

Серед найважливіших для галузевого документознавства подій 2016 року варто зазначити представлення науковій спільноті результатів дисертаційного дослідження на здобуття наукового ступеня доктора наук із соціальних комунікацій О. В. Шевченко, присвяченого розробленню теоретико-методологічних засад формування системи документаційного забезпечення торговельної галузі України в умовах глобалізації сучасного соціокомунікаційного простору [9]. У контексті нашого дослідження системи медичної документації як джерела інформації і засобу комунікації винятковий інтерес представляють розглянуті науковцем особливості розвитку комунікаційного середовища торговельної та комерційної діяльності, місце галузевої документації в комунікаційних процесах відповідної сфери.

У роботі О. В. Шевченко також висвітлено розвиток наукових поглядів на систему документаційного забезпечення торговельної галузі, обґрунтовано методологію і методи дослідження, визначено термінологічні основи предметної сфери. У межах проблеми впорядкування та уніфікації документів науковцем також охарактеризовано сучасне нормативно-правове забезпечення класифікації торговельної документації України та багатоаспектно

проаналізовано різновиди торговельних документів. Зокрема розглядаються особливості договірно-контрактних документів, галузевих електронних документів у класифікаційних схемах торговельної документації, а також документації із комерційної логістики.

Особливої уваги з нашої точки зору заслуговує обґрунтування дослідницею наукових підходів щодо вирішення проблем нормативного гарантування класифікації торговельної документації. Основою систематизації торговельної документації визначено змістову ознаку і функціональну належність документів (супровідних та ідентифікуючих) з огляду на їх функціонування в межах торговельної діяльності, зі змістом якої власне пов'язане різноманіття відповідної документації. Відповідно, основну увагу науковець приділяє саме змістовій класифікаційній ознаці [9, 14].

Окрім того, О. В. Шевченко досліджено особливості галузевого документообігу на прикладі торговельних підприємств України та електронний документообіг як технологічну основу управління галузевого документообігу, розроблено концептуальну модель і запропоновано перспективні напрями розвитку системи документаційного забезпечення торговельної галузі України. Серед найважливіших стратегічних напрямів вдосконалення системи дослідницею виокремлено порядок із зазначеною вище уніфікацією класифікації торговельної документації також створення єдиного інформаційного середовища галузі, що полягає у формуванні уніфікованої бази документних ресурсів торговельної діяльності на основі сталої законодавчо-нормативної бази. Дослідницею передбачається також удосконалення документаційного забезпечення зовнішнього комунікаційного середовища торговельної галузі та її складових поруч із підвищенням рівня інформаційного забезпечення торговельної діяльності шляхом впровадження електронного документообігу та електронних архівів [9, 21].

Незважаючи на те, що науковець наголошує на невичерпності здійсненого нею дослідження проблем удосконалення системи документаційного забезпечення торговельної галузі України [9,], дозволимо собі констатувати беззаперечно значущість визначених

О. В. Шевченко теоретико-методологічних засад формування системи документаційного забезпечення не лише для торговельної галузі, але й для напрямку галузевих документознавчих розвідок: як в цілому, так і в якості підґрунтя для проведення компаративних досліджень відповідних систем в межах інших галузей людської діяльності.

З огляду на об'єкт нашого дослідження, цінною складовою джерельної бази є дисертаційна робота на здобуття наукового ступеня доктора наук із соціальних комунікацій Н. О. Артамонової, захищена в Харківській державній академії культурі у 2013 році за спеціальністю 27.00.03 – «Книгознавство, бібліотекознавство, бібліографознавство» [1]. У своїй роботі науковець обґрунтовує теоретико-методологічні та організаційні засади вдосконалення системи інформаційно-бібліотечного та патентного забезпечення медичної науки України за умов розвитку сучасного соціокомунікаційного простору [1, 8].

Н. О. Артамоною вперше було запропоновано новий науковий напрям міждисциплінарного дослідження системи інформаційно-бібліотечного та патентного забезпечення медичної науки як базової підсистеми соціальної комунікації, обґрунтовано генезу цієї системи: умови її виникнення, етапи еволюціонування, становлення та подальшого розвитку в сучасному соціокомунікаційному просторі. Дослідницею розкрито комунікаційну сутність та функції структурних складових системи інформаційно-бібліотечного та патентного забезпечення медичної науки, зокрема комунікаційних служб, інформаційних ресурсів та технологій реалізації наукової медичної комунікації; обґрунтовано доцільність встановлення зв'язків та взаємодії між ними як головного джерела підвищення ефективності цієї системи.

Окрім того, науковцем було визначено місце і роль патентних ресурсів у системі інформаційно-бібліотечного та патентного забезпечення медичної науки на новому інформаційно-технологічному рівні функціонування Інтернет-комунікацій; розроблено модель патентної комунікації у патентно-кон'юнктурних дослідженнях як складової системи інформаційно-бібліотечного та патентного забезпечення медичних інновацій.

Стратегічні напрями вдосконалення системи інформаційно-бібліотечного та патентного забезпечення медичної науки та інноваційної діяльності, запропоновані Н. О. Артамоною, полягають у створенні єдиної цілісної системи інформаційно-бібліотечного та патентного забезпечення із сукупністю постійно взаємодіючих комунікаційних структур, орієнтованих на вдосконалення інформаційних продуктів і сервісу на принципах корпоративності та системності інформаційного забезпечення кожного з етапів наукових досліджень; їхня інтеграція до єдиного інформаційного простору через Інтернет-комунікації; підвищення професійного рівня інформаційних і бібліотечних працівників у опануванні інноваційних знань, що допоможе суттєво вдосконалити систему інформаційно-бібліотечного та патентного забезпечення охорони здоров'я.

Дослідницею було розроблено концептуальну модель вдосконалення системи інформаційно-бібліотечного та патентного забезпечення медичної науки України, що визначає основні засади формування та реалізації її системних складових (організаційної, інформаційної, технологічної) і передбачає перехід її розвитку на новий рівень консолідації, взаємодії, співпраці, інтеграції інформаційно-бібліотечних комунікаційних структур медичної галузі з метою вдосконалення інформаційного супроводу та моніторингу галузевих інновацій.

Н. О. Артамонова також розглядає питання подальшого розвитку систематизації наукової медичної документації, до переліку якої включено: патентну та нормативну документацію, планово-звітну наукову документацію, первинно-облікову наукову документацію, вторинну документацію до звітів про науководослідну роботу, галузеві бази даних, бази знань і реєстри медичних препаратів. Окрім того, науковцем запропоновано стратегічні напрями вдосконалення технологічного підходу до аналітичного опрацювання патентно-інформаційних ресурсів, що передбачає реалізацію послідовних етапів з урахуванням специфіки об'єкта дослідження [1, 12–13].

Наукова новизна. Вищезазначене дозволяє зауважити, що Н. О. Артамонова в межах своєї роботи розглядає окремий складовий елемент системи медичної документації, а

саме наукові документи у галузі медицини, що обумовлено метою і визначеними нею завданнями дисертаційної роботи. Таким чином можна констатувати, що питання комплексного дослідження системи медичної документації України залишається актуальним і потребує подальшого розробки.

За М. С. Слободяником [4], галузеве документознавство вирізняє специфіка змістовної частини документів, документних потоків і документоутворень (мікропотоків, масивів, ресурсів, фондів), орієнтованих на задоволення універсальних і галузевих інформаційних потреб користувачів. Саме суттєві особливості галузевих потоків і масивів документів та структура і зміст інформаційних потреб користувачів визначено вченим об'єктивними передумовами формування галузевого документознавства [4, 6]. Тому цілком закономірним вбачається виокремлення в межах комплексної науки про документ медичного документознавства як її галузевої складової, в основу якої покладено специфіку системи медичної документації.

Відповідно до інформаційної концепції документознавства в межах окремих галузей предметом поглибленого вивчення стає змістовна, інформаційна складова документів. З огляду на це, *об'єктом* медичного документознавства є система медичної документації, в межах якої галузевий документ розглядається в широкому значенні як основний змістовний елемент медичної документної інфраструктури суспільства.

Як зазначає Л. Я. Філіпова, базовою складовою галузі є її інформаційна інфраструктура, що трактується як сукупність інформаційних підсистем, центрів управління, апаратно-програмних засобів і технологій забезпечення збору, зберігання, обробки і передачі інформації [7, 39]. З точки зору організації її взаємодії з користувачами дослідниця схематично окреслює наступні головні складові інформаційної інфраструктури галузі: інформаційні потреби користувачів; інформаційний ресурс, що включає інформацію, відомості про неї, знання, інформаційні продукти та послуги; інформаційно-комунікаційна база (комп'ютерні мережі (локальні та Інтернет), технологічне, програмне та апаратне забезпечення [7, 40].

Предметом медичного документознавства визначено закономірності функціонування системи медичної документації, її документів і документоутворень як каналів соціальних комунікацій, що орієнтовані на задоволення потреб суспільства і користувачів у поточній та ретроспективній медичній документній інформациі [4, 6].

Основні функції сучасного документознавства, у тому числі його галузевих напрямів, відповідно до концепції М. С. Слободяника визначаються сукупністю сутнісних функцій власне документа, що реалізуються в будь-яких його видах. Виходячи з цього, серед властивих медичному документознавству функцій виокремлюються меморіальна, інформаційна, когнітивна та комунікаційна. *Меморіальна функція* полягає у забезпеченні збереження медичної інформації у часі шляхом її документування. У свою чергу, документування має на меті надання можливості комплексного використання галузевої інформації у подальшій діяльності в сфері медицини, що становить *інформаційну функцію* системи медичної документації. *Когнітивна функція* забезпечує вилучення та опрацювання медичної інформації під час роботи з галузевими документами як джерелами відповідних відомостей, в результаті аналізу яких користувачі отримують нові для себе знання. Зрештою *комунікаційна функція* дозволяє передавати галузеву інформацію в просторі з огляду на роль медичного документа як засобу комунікації [5].

З точки зору інформаційної концепції М. С. Слободяника традиційним вбачається представлення *структури* медичного документознавства у вигляді фундаментальної та прикладної частин. Фундаментальна розглядає теоретичну та історичну проблематику.

У колі ключових *теоретичних проблем* медичного документознавства пропонуємо розглядати формування системи знань про медичний документ як джерело інформації і засіб комунікації, його специфіку і структуру, ознаки і властивості; класифікаційний аналіз системи медичної документації; визначення та характеристику основних видів медичних документів і документоутворень; вивчення структури і змісту медичних інформаційних потреб суспільства і особистості; визначення

особливостей документно-інформаційної діяльності в галузі медицини; характеристики закономірностей і сутнісних особливостей медичної документної інфраструктури України; комплексний аналіз медичної галузевої системи документальних комунікацій [4, 6–7].

Історична частина охоплює широке коло проблем дослідження витоків і генезису галузевої системи медичної документації і документальних комунікацій на різних етапах їх розвитку. Зокрема передбачається розробка періодизації та історико-документознавча реконструкція основних етапів розвитку медичного галузевого документного потоку; аналіз історії його вивчення, впливу соціально-політичних і організаційно-технологічних процесів на зміст і структуру документних потоків галузі; вивчення історії розвитку основних видів медичних документів, створення і функціонування галузевої системи медичної документації на різних історичних етапах [4, 8].

У цьому контексті доцільно згадати вищезазначене фундаментальне дослідження Н. О. Артамонової, присвячене системі інформаційно-бібліотечного та патентного забезпечення медичної науки України, в окремому розділі якого науковець розглядає питання її еволюції [1]. Н. О. Артамоною досліджено в тому числі генезис складових системи та визначено етапи еволюціонування інформаційно-бібліотечного та патентного забезпечення медичної науки України [1, 96–128].

У свою чергу, *прикладний характер* проблематики медичного документознавства обумовлений яскраво вираженою практичною спрямованістю галузевих документних потоків у сфері охорони здоров'я. Результати аналізу медичної документації і системи галузевої документальної комунікації сприяють визначенню ефективності медичного документа як джерела галузевої інформації і засобу комунікації; забезпеченню високої якості формування медичних галузевих баз даних; розробці стратегії задоволення потреб користувачів у медичній галузевій інформації; об'єктивній оцінці стану і перспектив медичної галузі в цілому [4, 8].

Окреме місце в концепції М. С. Слободяника посідає питання дослідження ролі електронних документів у розвитку системи

соціальних комунікацій. Галузевий аспект відповідних наукових розвідок у царині медичного документознавства передбачає вирішення наступних проблем: обґрунтування закономірностей функціонування медичних електронних документів як інформаційних ресурсів суспільства; визначення ролі медичних електронних документів у системі професійних комунікацій; аналіз сутнісних відмінностей, структури, функцій, ознак і властивостей медичних галузевих електронних документів; визначення особливостей використання електронних документів основними категоріями користувачів медичної інформації; характеристика сучасного стану формування медичної галузевої системи електронної документації, її класифікація і структуризація [4, 7].

У свою чергу, серед прикладних проблем дослідження електронних медичних документів виокремлено організацію електронного документування і обігу електронної документації у медичній галузі; регламентацію процесів створення, реєстрації, обігу і збе-

рігання електронної медичної документації; визначення організаційно-технологічних засад формування медичних галузевих електронних баз даних; управління процесами створення, збереження, розповсюдження і захисту електронних медичних документів; розробку і реалізацію новітніх технологій у документній інфраструктурі медичної галузі; вирішення правових аспектів питання забезпечення функціонування медичних галузевих систем електронної документації [4, 8].

Висновки. Таким чином, система медичної документації в межах інформаційної концепції науки про документ М. С. Слободяника розглядається як базова складова відповідного галузевого документознавства. Запропоновані нами визначення об'єкту, предмету, функцій та структури медичного документознавства обумовлюють його виокремлення як самостійного напрямку наукових досліджень, особливу роль в якому посідає проблематика медичних галузевих електронних документів у соціальній інфраструктурі України.

Список використаних джерел

1. Артамонова Н. О. Система інформаційно-бібліотечного та патентного забезпечення медичної науки України: генезис, структура, стратегії розвитку : дис. на здобуття наук. ступеня д-ра наук із соц. комунікацій: спец. 27.00.03 / Н. О. Артамонова ; Харківська держ. акад. культури. – Харків, 2013. – 485 с.
2. Добровольська В. В. Керування документацією в органах управління культурою України: соціально-комунікаційний аспект : дис. ... канд. наук із соц. комунікацій : 27.00.02 / В. В. Добровольська ; Нац. акад. кер. кадрів культ. і мистецтв. – Київ, 2012. – 196 с.
3. Матвієнко А. Т. Документально-інформаційне забезпечення туристичної галузі в Україні: соціально-комунікаційний аспект : автореф. дис. ... канд. наук із соц. комунікацій : 27.00.02 / А. Т. Матвієнко ; Нац. акад. кер. кадрів культ. і мистецтв. – Київ, 2012. – 15 с.
4. Слободяник М. С. Галузеве документознавство: перспективні напрями досліджень / М. С. Слободяник // Матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції «Документознавство. Бібліотекознавство. Інформаційна діяльність: проблеми науки, освіти, практики», (Київ, 17–18 травня 2005 р.). – Київ, 2005. – Ч. 1. – С. 5–8.
5. Слободяник М. С. Сутнісні функції документа / М. С. Слободяник // Матеріали VIII Міжнародної науково-практичної конференції «Інформаційна освіта та професійно-комунікативні технології XXI століття», (Одеса, 10–12 вересня 2015 р.). – Одеса : ФОП Гаража, 2015. – С. 42–43.
6. Українське документознавство (1991–2011) : наук.-допом. бібліогр. покажч. / М-во культури України, Нац. парламента України ; уклад.: М. С. Слободяник, О. А. Політова ; наук. ред. та авт. вступ. ст. М. С. Слободяник. – Київ, 2012. – 175 с.
7. Філіпова Л. Я. Інформаційна інфраструктура як базова складова галузі: термінологічно-змістовий аналіз / Л. Я. Філіпова // Матеріали VIII Міжнародної науково-практичної конференції «Інформаційна освіта та професійно-комунікативні технології XXI століття», (Одеса, 10–12 вересня 2015 р.). – Одеса : ФОП Гаража, 2015. – С. 38–41.
8. Швецова-Водка Г. М. Загальна теорія документології – методологічна основа дисциплін документально-комунікаційного циклу / Г. М. Швецова-Водка // Матеріали II Міжнародної науково-

практичної конференції «Документознавство. Бібліотекознавство. Інформаційна діяльність: проблеми науки, освіти, практики», (Київ, 17–18 травня 2005 р.). – Київ, 2005. – Ч. 1. – С. 9–10.

9. Шевченко О. В. Система документаційного забезпечення торговельної галузі України: теоретико-методологічні засади : автореф. дис. ... д-ра наук із соц. комунікацій : 27.00.02 / О. В. Шевченко ; Харків. держ. акад. культури. – Харків, 2016. – 39 с.

References

1. Artamonova, N. (2013). Informational, librarian and patent providing system of medical science of Ukraine: genesis, structure, development strategy. Doctoral thesis (Social Communications). Kharkiv: Kharkiv State Academy of Culture. [in Ukrainian].

2. Dobrovolska, V. (2012). Records management in cultural authorities of Ukraine: social and communication aspects. PhD thesis (Social Communications). Kyiv: The National Academy of Culture and Arts Executives. [in Ukrainian].

3. Matviienko, A. (2012). Documentary and informational support of the tourist industry in Ukraine: social and communication aspects. PhD thesis (Social Communications). Kyiv: The National Academy of Culture and Arts Executives. [in Ukrainian].

4. Slobodanyk, M. (2005). Branch Record Studies: promising areas of research. Abstracts of Papers. In *Record Studies. Library Science. Information activities: problems of science, education, practice: Proceedings of the 2nd International Scientific-Practical Conference*. Kyiv, May 17–18. 2005, (1). (pp. 5–8). Kyiv: The National Academy of Culture and Arts Executives. [in Ukrainian].

5. Slobodanyk, M. (2015). Essential record functions. Abstracts of Papers. In *Informational education and professional-communicative technologies of the 21 century: Proceedings of the 8th International Scientific-Practical Conference*. Odesa, September 10–12. 2015. (pp. 42–43). Odesa: Individual Entrepreneur Harazha. [in Ukrainian].

6. Slobodanyk, M. & Politova, O. (2012). Ukrainian Record Studies (1991–2011). Kyiv. [in Ukrainian].

7. Filipova, L. (2015). Information infrastructure as a basic component of the industry: terminology and semantic analysis. Abstracts of Papers. In *Informational education and professional-communicative technologies of the 21 century: Proceedings of the 8th International Scientific-Practical Conference*. Odesa, September 10–12. 2015. (pp. 38–41). Odesa: Individual Entrepreneur Harazha. [in Ukrainian].

8. Shvetsova-Vodka, H. (2005). The general theory of Record Studies – the methodological basis of the record-communication cycle subjects. Abstracts of Papers. In *Record Studies. Library Science. Information activities: problems of science, education, practice: Proceedings of the 2nd International Scientific-Practical Conference*. Kyiv, May 17–18. 2005, (1). (pp. 9–10). Kyiv: The National Academy of Culture and Arts Executives. [in Ukrainian].

9. Shevchenko, O. (2016). The system of documentation support of the trade sector of Ukraine: theoretical and methodological foundations. Extended abstract of Doctoral thesis (Social Communications). Kharkiv: Kharkiv State Academy of Culture. [in Ukrainian].